

munus tuū ad altare & ibi recordat' fueris quia
 fr̄ tuus habet aliquid dier' sū te relinque ibi
 munus tuū ante altare & uade p̄r̄ reconcili
 ari fr̄i tuo & tunc ueniens offeres munus tuū
 Ac si dicerēb'. Nec in corde tactā p̄cē effundas. nisi
 prius offensū proximiū satisfaciendo ad lenitatis
 mansuetudinē p̄ducas. Munus enī n̄rm. oratio
 ē n̄ra. Altare uero n̄rm ē cor. **I**lle autē qui hoc
 facere quociens int̄ duos ira sine causa fuerit exorta
 ta studuerit p̄missā dāpnationē nequaquā incur
 ret. Sed s̄ multa q̄ petenti sibi ueniā delicta n̄
 remittunt. contra quos illa dñi sententia uent
 qua dicit'. Si n̄ remiseritis hominib; peccata eorū
 nec p̄t̄ ur̄ celestis remittet uob peccata ur̄a. Plura
 sunt inquis que cōmittit. & me sepius offendit.
 Ad hoc n̄ ego sed dñs responder. Nā cū petrus ad eū
 diceret quociens peccabit in me fr̄ n̄s dimittā illi
 usq; septies. Et dñs ad eū. Non dico t̄ usq; septies.
 sed usq; septuagies septies. Quā multa autē sunt
 q̄ suas injurias tarde relaxant. dei ū cū uis in
 dulgent. s̄t̄ q; n̄ nūquā ut occasione dñi injuriā
 uindicandi suas uindicent irati. Quid quoq; de
 illis dicendū ē qui furore cecitatis usq; ad uerba
 prouunt maledictionis. nisi hoc qd̄ ap̄ls ait.
 Neq; maledicti regnū dī possidebunt. Quod iacob;
 exaggerando detestans ait. Lingua nullus homi
 nū domare potest. Inquietū malū plenū uenenū
 mor' asero. in ipsa benedicim' dñm & patrē. in ipsa